

ЦуАА

ЦшЦЦЦАΨЗцшццАΨЗ

Iată, în esență, echivalențele aplicate în transcrierea cuvintelor românești în repertoriul din paginile precedente:

А = a, Б = b, В = v, Г = g (gh, după e, i), Д = d, Е = e, Ж = j, С = dz, З = z, И , Ї = i, К = c (ch, după e, i), Л = l, М = m, Н = n, О , Ѡ = o, П = p, Р = r, С = s, Т = t, У , Ѳ , У = u, Ф = f, Х = h, Ц = ț, Ч = c (ce, ci), Ш = ș, Ц = șt, Я , Ъ = ă, Ї sau zero, Ы = î, Ъ = ea sau é (acolo unde astăzi se pronunța e și nu avem siguranța că în trecut se pronunța ea), Ю = iu, Ъ = ia, А = ea, ia, é, Ж = ă, Ї, Ц = ge, gi, А = î.

Gheorghe Mihăilă: *Dicționar al limbii române vechi:*
(sfârșitul sec, X - începutul sec, XVI),
Editura Enciclopedică Română, 1974, p. 180.